

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliarvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ephesini Concilii Generalis Pars I. Et II. Sub Cælestino papa I. anno
CCCCXXI.

Parisiis, 1644

Acta Conciliavli.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15062

magnificentissimus illustrissimusque deuotorum domesticorum comes Candidianus dixit : Optabam equidem , pietate tua coram constituta , totaque Synodo in vnum simul coacta , dominorum nostrorum ac piissimorum imperatorum literas exhibere , vt quæ ab ipsis mandata sunt , vniuersa Synodo simul , vt modo aiebam , congregata , executioni mandarentur . Ceterum , cum ante quinque proximos hosce dies reuerendissimus episcopus Cyrillus , ac Memnon huius ciuitatis episcopus , & qui cum ipsis sunt reuerendissimi episcopi in sancta ecclesia conuenissent , a me prohibiti sunt , ne contra dominorum nostrorum & piissimorum imperatorum decreta inter se confessum facerent , atque moniti vt omnium vestrum aduentum expectarent : illi autem vt Sacram prælegerem , efflagitarunt . Cum vero id recusarem propter sanctitatis tuæ absentiam , quodq; multi præterea alii episcopi & metropolitani nondum aduenissent , coegerunt me illi , se ignorare asferentes quid a dominis nostris perscriptum esset . Coactus ergo , ne turbæ cuiuspiam aut seditionis occasionem præberem , ipsis congregatis Sacram legi . Verum tamen etiam discessurus , & præfens ipsos cõtestatus sum , ne præceps aliquid agerent ; quemadmodum multi sanctissimi episcopi , qui vna mecum ad ipsos introierant , compertum habent . Illi vero contestationem eam nihil morati , omnia pro suo arbitratu egerunt .

Ioannes episcopus Deo deuotissimus dixit : Optamus piarum

Ο Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Ἰωάννης εἶπεν· Εὐχῆς ἔργον ἐπινοοῦμαι ἦν

*Comis Cæ-
diani co-
ram Ioanne
Antiocheno
eiusdemque
conciliabulo
confilia nar-
ratio.*

πέραςτος καὶ ἐνδοξότατος Κανδιδιανός, ὁ κόμης τῆς καθωπαρχικῶν δευσιανῶν, εἶπεν· Ἐμοὶ μὲν εὐχῆς ἔργον ἴω, καὶ τῆς θεοσεβείας παρουσίας, καὶ πάσης ὁμοῦ τῆς συνόδου συναχθείσης εἰς ἐν, τὰ χρᾶμματ' αὐτῶν δευσιανῶν καὶ δευσιανῶν βασιλέων δευσιανῶν, ὡςτε πάσης, ὡς περ εἶπον, τῆς συνόδου συναχθείσης, τὸ τιμικαῶν τὰ περσεπαγμένα πρὸ αὐτῶν ἡμερῶν. ἀλλὰ περ τούτων ἡμερῶν ἐ. ὁ δευσιανῶν ἐπίσκοπος Κύριλλος, καὶ Μέμνων ὁ τῆς δε τῆς πόλεως ἐπίσκοπος, καὶ ὁ συν αὐτοῖς δευσιανῶν ἐπίσκοποι, συναχθέντες εἰς τὴν ἀγκλησίαν, ἐκάλυοντο περ ἑμοῦ καθ' ἑαυτῶν συνεδρῶνεν πρὸ τὰ δευσιανῶν πρὸ τῶν δευσιανῶν καὶ δευσιανῶν βασιλέων, καὶ περιηνοῦτο ἀναμείναι τὸ πάντων ἡμῶν πρὸ τῶν δευσιανῶν. ὁ δὲ ἀπήτω πρὸ ἑμοῦ τὸ ἀναγνωδίωαι τὸ σάκραν. μήθου λόμμος δὲ τὸ πῶσαι διὰ τὸ μὴ πρὸ εἶναι τὸ σὺν ἀγνωσίω, πολλοὺς τε ἑτέροις ἐπίσκοποις καὶ μήθου πλίτας μὴδέπω ἐληλυθέναι, ἡλικαδίου πρὸ αὐτῶν, διὰ τὸ εἰρηκεῖν αὐτῶν, ὅππῃ ἀγνωσίω, πὶ δὲ εἶναι τὸ χρᾶφέν πρὸ τῶν δευσιανῶν ἡμῶν. πύτου ἔνεκεν, συναχθέντων αὐτῶν, ἀδικαδὲς ὑπὲρ τῆς μὴ δευσιανῶν πρὸ φασιν ἀταξίας, ἀμείνων αὐτοῖς τὸ σάκραν καὶ παρῶν, καὶ μέλλων ὄξεναι, διεμῶν πρὸ αὐτῶν, μὴδὲν περσεπὲς περσεπὲς, καδὲς καὶ πολλοὶ τῶν ἀγνωσίω ἐπίσκοπων τὸ συν ἑμοὶ περ αὐτῶν εἰσελθόντων ἴσασιν. ὁ δὲ οὐδὲ οὕτως ἀναχρόμμοι, ἐπερσεπὲς αὐτοῖς ἠρέσεν.

ANNO
CHRISTI
430.

ANNO CHRISTI 431.

* βασιλέων

ἡμῶν ἀσεβῶν συλλαβάν. καὶ ἡμῶν μὴ
κατασχάλασαι τῶν παραγράφων,
ἀλλ' ἐπ' αὐτῶν βαίνειν τῶν ἀληθῶν, καὶ
μαθεῖν τῶν ἀσεβῶν σκοπὸν τῶν θεοφι-
λεσάτων ἡμῶν* δεσποτῶν· οἱ ἄνευ
πᾶσαν ἀπουδίᾳ ἔχουσιν ὑπὲρ τῶν τῶν
Χριστοδουκλῆσιαν, καὶ περιμῶσι
ποῦτου οὐδέν. γνωροσάτω οὐκ ἡμῶν ἢ
ὑμετέρα μεγαλοπρέπεια, ἵνα ἴσῃ
τὰ παρακορευθῆσιν, ἀναγνωσθέν-
των αὐτοῖς τῶν θεοφιλεσάτων τού-
των γραμμάτων.

Ο μεγαλοπρεπέστατος κόμης
Κανδιδιανὸς εἶπεν· Αναγνωσκομέ-
νης τῆς σάκρας, ἐπιβήμηναι πᾶ-
τες· ὡς νομίσει με, ὅτι ἀληθῶς εἶ-
κοις πᾶσι τοῖς ἀπὸ τῶν ἀσεβῶν
ἡμῶν βασιλέων θεοπαθεῖσι. καὶ ἔχα-
ρῶ ἐγὼ πύτοις. μὴ δὲ ταῦτα πα-
ρακαλοῦντός μου εἶξαι πάντας τοῖς
γραμμάσι, οὐδεὶς ἔμοδ' ἀνασχέ-
σαι ἐβούλετο, ἀλλὰ μὴ ὑβρείως
ἐδὺν ἀλαβεσάτους ἐπισκόπους, ἐδὺν
παρὰ τῶν ἀγιωτάτων ἐπισκόπων Νε-
στορίου ἀποσταλέντας, καὶ ἐδὺν αὐ-
τοῖς, ἐξέωσαν· καὶ μετὰ δὲ πάλιν
ἐπὶ πολὺ ἀπακαλοῦντα ἐξέωσαν
τῶν συνεδρίου, ὡσανεὶ ἐκ ὀφείλον-
τα κοινωνῆσαι τοῖς παρ' αὐτῶν τυ-
πουμένοις, ἀλλως δὲ οὐδὲ τὸ ἀποστα-
λὲν αὐτοῖς παραναγνωστικὸν παρὰ
τῶν ἀλαβεσάτων ἐπισκόπων συνε-
χρήσαν ἀναγνωστικῶν, ὡς αὐτῶν
ἐμοὶ γυρόμενοι ἀγιώτατοι ἐπισκοποι
ἴσασι, καὶ μηδ' ὑποδοῖσι τοῖς ἀπὸ ἐμοῦ
ἀπολούτως γυρομένοις. ταῦτα δὲ
πάντα καὶ εἰς γνώσιν τῶν δεσποτῶν
τῆς οἰκουμένης ἀνωτέγκαιμεν, δη-
λουῦτες, ὅτι τῆς σῆς ἀγιωσύης πᾶσι
παροισίην, καὶ τῶν αὐτῶν ἀγιωτάτων ἐπισκόπων ἀναμνηστικῶν.

Concil. Tom. 5.

Cccc

literarum tenorem audire. Opor-
tet namque de rebus non con-
iecturam facere, sed recta ad ve-
ritatem ipsam contendere, piū-
que Deo dilectissimorum impe-
ratorum nostrorum scopum in-
telligere, qui nullum studium pro
Christi ecclesiis detrectant, ne-
que quidquam hoc antiquius ha-
bent. Vestra proinde magnificen-
tia nobis exponat, quānam, lite-
ris his piissimis apud illos lectis,
consecuta fuerint.

Magnificentissimus comes
Candidianus dixit : Lecta Sacra
omnes applauserunt, ita ut non
dubitarem, quin vere omnibus
quae a piissimis imperatoribus no-
stris sancita fuerant, morem es-
sent gesturi; & eam ob rem gau-
dio perfundebar. Verum cum
postea rogarem, ut literis pare-
rent omnes, nullus audire me suf-
tinere voluit. Sed & religiosissi-
mos episcopos, quos sanctissimus
Nestorius miserat, ceterosque qui
comites ipsis adiuncti fuerant,
non absque ignominia exege-
runt : me quoque, cum preci-
bus iterum obnixius instarem,
veluti qui non deberem eorum
esse particeps quae ab illis gere-
bantur, e suo confesso expule-
runt. Sed neque admonitorium,
quod religiosissimi episcopi ad il-
los destinaverant, legi permise-
runt : quemadmodum sanctissimi
episcopi norunt, qui mecum ac-
cesserunt, qui testantur etiam quae
a me conuenienter gesta fuerunt.
De his autem omnibus orbis do-
minos certiores fecimus, signifi-
cantes sanctitatis tuae, sanctissi-
morumque episcoporum, qui te-
cum sunt, aduentum nos expectare.

Tota hac
Candidiani
narratio ma-
nifesta falsi-
tatis signa
praefert.

Ioannes Deo dilectissimus archiepiscopus dixit: Legantur & nobis quoque piæ literæ. Sanctissimis autem episcopis confurgentibus, magnificentissimus comes Candidianus legit. Hoc autem facto, & postquam religiosissimi episcopi piæ ipsorum maiestati bene precati essent, religiosissimus archiepiscopus Ioannes dixit: Sufficiebat pia harum literarum serenitas ad inducendum illos in omnem modestiam, etiam si sacerdotum catalogo adscripti non essent: sed quoniam, ut magnificentia tua retulit, post recitatas literas tumultu & perturbatione omnia compleuerunt, & contumeliis tum religiosissimos episcopos, tum magnificentiam tuam affecerunt; nos ea, qua par fuit, attentione ac modestia literas excipientes, parati sumus piissimorum imperatorum nostrorum voluntatem, Deo nobis bene fauente, rebus ipsis exequi. Rogo autem, ut si quid aliud ab ipsis actum est, ex tua magnificentia intelligamus.

Candidianus comes magnificentissimus dixit: Quandoquidem sanctitas tua omnia ordine & exacte perquirat, æquum est, ut a me cetera quoque in medium afferantur. Sequenti itaque die, cum penitus quid actum esset nescirem, repente sanctissimum episcopum Nestorium ab ipsis esse depositum audiui. Reflexi scripturam illam depositionis publice propositam, & legi, quam ad piissimos imperatores nostros misit. Paulo post & publicos quoque præcones forum obcunctes, memoratique sanctissimi

Ο Θεοφιλέτατος Αρχιεπίσκοπος Ιωάννης εἶπεν Ἀναγνώδιτε καὶ ἡμῖν τὰ βίσεβῃ γραμματεῖα. Ἐὶ ἀνωτάτων Ἐπισκόπων δώσεσθαι, ἀνεγνώ οὐ μεγαλοπρεπέτατος κόμης Κανδιδιανός. Τοῦτε ἡ ἡγομῆς, καὶ ἐπιβλαμῶν τῶ Θεοφιλέτατων Ἐπισκόπων τῶ βίσεβῃ αὐτῶν κράτῃ, ὁ Θεοφιλέτατος Αρχιεπίσκοπος Ιωάννης εἶπεν ἤρκει μὲν αὐτῶν βίσεβῶν γραμματεῖς ἡ γαλιώτης πρὸς πᾶσι αὐτῶν ἀγαθῶν βίταξίαν, εἰ καὶ ἦσαν τῶ ἱερατικοῦ τάγματι. Ἄλλῃ ὅπως, ὡς εἶπεν ἡμεῖς ἡ μεγαλοπρεπέτα, δορυβου καὶ ἀταξίας μετὰ μὲν ἀνάγνωσιν τῶν γραμματέων τὰ πάντα ἐπλήρωσαν, καὶ ὑβρεῖς ἐπήγαγον τοῖς Θεοφιλέτατοις Ἐπισκόποις, καὶ τῇ σὺν μεγαλοπρεπέτα. Ἐπεισάντες ἡμεῖς μὲν τῶν πρὸς ἡμᾶς βίσεβῶν καὶ τῶν γραμματέων ἐπικουσαμῶν, καὶ σκοπόν τῶν Θεοφιλέτατων ἡμεῖς βασιλέων εἰς ἔργον ἀγαθῶν μὲν ἔχοντες, Θεοῦ Ἐπιτηρέοντος. Περαιεκαλῶ δὲ, καὶ εἰ ἔτερον περαιεκαλῶ παρ' αὐτῶν, μαθεῖν ὅρα τῆς σὺν μεγαλοπρεπέτας.

Ο μεγαλοπρεπέτατος κόμης Κανδιδιανός εἶπεν Ἐπὶ δὴ πάντα ἀκριβῶς ζητεῖ ἡ σὺ ἀγισσὴ καὶ ἀκολούθως, δίκαιον καὶ τὰ λοιπὰ λέγεσθαι παρ' ἡμῶν. τῇ γὰρ ἐξῆς ἡμεῖς ἀγνοῶν πάντα τὰ περαιεκαλῶ, ὅσα φησὶ ἡκούον, ἀγνώτων Ἐπισκόπων Νεστόριον καὶ ἡμεῖς τῶ αὐτῶν, πρὸς τὴν τῶ γραμματεῖ καὶ ταυρελικῶν δόποσάσας ἀνεγνων, ὅπρ' ἀπέστ-λα τοῖς βίσεβῶν τοῖς ἡμεῖς βασιλέωσι. μετ' ὀλίγον δὲ καὶ τῶ πρὸς ἀγρο-ραν ἡκούον καὶ δημοκήρυκας φειδόντας, πρὸς κατὰρξιν τῶ μνημονιδίωντος

AVNO CHRIS 431

ANNO CHRISTI 431.
* in 2° cap.

ἀγιωτάτου Ἐπισκόπου Νεστορίου ἐκπομπὴν. ταῦτα πίνω γοῖς, * εὐχαρᾶ ἀπέστλα αὐτοῖς πρὸς τὸ μηδὲν πρᾶξαι πρὸ τῶν πρᾶξι-
ταχθέντων παρὰ τῆς ὁμοεπιστάτων ἡμῶν βασιλέων. οὐδὲν δὲ ἦπιν καὶ τῶν ἀγιωτάτους ἡμῶν Ἐπισκό-
ποις ἐμεδόδουσα, τῶν μὴ συνα-
θροισθέντων μετ' αὐτῶν, δυνάμειναι
πρὸς τῆς ὑμετέρας ἀγιωσιῆς παρ-
οισίαν.

episcopi Nestorii depositionem solenni pompa ebuccinantes au- dio. Cum igitur hæc rescuisssem, inhibitiones ad illos misi, ne quid- quam omnino præter ea, quæ a religiosissimis imperatoribus no- stris decreta fuerant, molirentur. Effeci quoque vt sanctissimi epi- scopi nostri, qui illorum congre- gationi non interfuerant, vestrae sanctitatis aduentum præstola- rentur.

Religiosissimus archiepiscopus Ioannes dixit: Canonibusne, san- ctionibusque ecclesiasticis, ac regiis literis in omnium præsentia consentaneæ disseretes, congrua- que & ad rem facientia interro- gantes, ac responsonibus auditis ad hoc deueniunt, vt conui- ctum, an vero indicta causa virum condemnarent?

Ο Θεοφιλέστατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἰωάννης εἶπεν Ἀκολουθῶν τοῖς κανό-
σι, καὶ τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς * θεασίμα-
σι, ἐπὶ τῷ βασιλικῷ γραμματεῖ, Ἐπι-
σκόποις πάντων διαλεχθέντες, καὶ
ἐπεροπήσαντες τὰ εἰκότα, καὶ τυχόν-
τες ἁποκρίσεως, ἦλθον Ἐπι τῆς ἐλ-
χων ἡγομῆμων, ἢ ἐρήμιον κατεδί-
κασαν ὧ ἀνδρα;

Magnificentissimus comes Cā- didianus dixit: Piissimi episcopi omnes qui mecum fuerunt, no- runt quod sine vlllo prorsus exa- mine, & absq; aliquo iudicio hæc ab illis constituta sunt.

Ο μεγαλοπρεπέστατος κόμης Καν-
διδιανὸς εἶπεν ἴσασι πάντες ὁ συμ-
παρόντες μοι θεοσεβέστατοι Ἐπισκο-
ποι, ὡς χωρὶς ἕνος κρίσεως καὶ * ζητή-
σεως τὰ παρ' αὐτῶν τετύπωται.

Religiosissimus archiepisco- pus Ioannes dixit: Sane etiam il- la, quæ in nostra præsentia gesse- runt, his maxime consentanea fu- erunt. Cum enim oportuisset, vt illos, qui e tam longa peregrina- tione recens aduenerant, fraterne complecterentur, puluereque adhuc asperfos benigne & comi- ter exciperent, ac refocillarent affectu fraterno; tumultuario im- petu statim ad nos perturbandos irruerunt, consuetamque inso- lentiam ac immodestiam aper- tis iudiciis declararunt. Verum- tamen sancta Synodus, quæ me- cum adest, nec aures his adhi- buit. Sancta igitur Synodus in il- los statuet, quæ in eos discerni par

Ο Θεοφιλέστατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἰωάννης εἶπεν μάλιστα μὲν οὐδὲν δὴ τὰ ἐφ' ἡμῶν αὐτοῖς πρᾶξιθέντα ἀ-
κόλουθα ἔω. δεῖον γὰρ αὐτῶν, τῶν ἀρεῖ ἔξ ἁποδημίας οὕτω * μακρὰν
ἦκοντας ἀδελφικῶς ἀσπάζεσθαι, καὶ
κεκονιασμένοις ἐπὶ φιλοφρονή-
σει αὐτῶν, καὶ ἀνακτήσεσθαι ἀδελφικῆ
διαθέσει, βιβλῆς ἦλθον ἀεράωντες
ἡμᾶς, καὶ θορυβοῦντες, καὶ πρὸ
συνήθη ἀπαξίῳ Ἐπιστάτων ἡμῶν.
ἀλλ' ὁμως τούτοις ἢ συνοδοῖ μοι ἀ-
γία συνοδος οὐδὲ τὰς ἀκοῆς ὑπέσχε-
* δοκιμάσει δὲ ἡ ἀγία συνοδος τὰ ὁ-
φείλοντα καὶ τῆς οὕτως ἀδείσμως

Falsa quo- que est hæc exposulatio.

Concil. Tom. 5.

erit, qui adeo illegitime tyranniceque omnia conturbarunt.

His ad eum modum transactis, & posteaquam magnificentissimus deuorum domesticorum comes Candidianus exiisset, piaque litera recitata fuissent, & post depositionem praedictae narrationis, religiosissimus archiepiscopus Ioannes dixit: Audiuit vestra pietas tum piam religiosissimorum imperatorum nostrorum epistolam, tum magnificentissimi quoque comitis Candidiani narrationem: agnouitque piissimorum imperatorum scopum; quomodo omnem ecclesiasticae pacis curam, ac sanae constantisque fidei, apostolicorumque dogmatum rationem habentes, sanctam Synodum hunc in locum conuocarint: rem videlicet maiestate sua dignam instituentes, id fieri mandarint, vt omnibus in vnum congregatis, ea quae in disceptationem veniunt, fraterne, sacerdotalique modestiae conuenienter, propositionibus & solutionibus, interrogationibus & responsionibus adhibitis, accurate discutiantur, citra omnem tumultuationem ac turbam: ita vt de nulla controuersia, aut criminalia, aut alio quocumque ciuili eiusmodi capite prius tractare liceret, quam pia fides a sanctis beatisque patribus in Nicæa Bithyniae congregatis exposita, diligenter perpenla confirmetur. Quid ergo vestra pietas in eos statuendum censet, qui pias literas tam indignis modis contempserunt?

Sancta Synodus dixit: Cyrillus reuerendissimus ecclesiae Alexandrinae episcopus, necnon

κὶ τυραννικῶς ἀπειτῆ σαυραξάντων, ἀκολούτως τυπωθῆναι.

Τούτων οὕτως ἐχόντων, κὶ ἔξελεδόντος τῆ μεγαλοπρεπέατου Καυδιδιανοῦ τῆ κόμητῳ τῆ κατωσιωμῶν δομεστικῶν, μὲν πλὴν τῆ δισεβοῦ ζεαμματῳ ἀνάγνωσιν, καὶ πλὴν κατὰ τὴν τῆς παρηρημένης διηγῆσεως, ὁ θεοφιλέστατος ἀρχιεπίσκοπος Ἰωάννης εἶπεν ἀκήκοον ἢ ὑμετέρα θεοσέβεια τῆ τε δισεβοῦ ζεαμματῳ τῆ θεοφιλεσάτων ἡμῶν βασιλέων, καὶ τῆ ἁγία τῆ μεγαλοπρεπέατου κόμητῳ Καυδιδιανῶ κατὰ τὴν τῆ δισεβεσάτων βασιλέων ὡς πᾶσαν ἀθέουιδυ ποιούμῶν τῆς ἐκκλησιαστικῆς εἰρήμης, καὶ τῆς ὑγιῶς καὶ ἀπευθέρηπου πίσεως, καὶ τῆ δόποσολικῶν δογματων, πλὴν ἀγίαν εὐταῦδα σωήθερισαν σωόδοδν, ἀξίως τῆ θεοφιλοῦς ἀπὸν κράτους τῆ το γνέδαμ* παρσαξάντως ὡσε πᾶσαι καὶ ταυτο γνομῶμοι, πᾶ τε ζῆτῶμῶνα ἀδελφικῶς, κὶ ὡς ἱερόσι πρέπῆ, βασανίσαι, κατὰ τῆ παρῶσιν καὶ λύσιν, Ἐ πᾶσιν κὶ δόπορισιν, παρῶσιν πᾶσης ἐκτός, καὶ δορῶβου χρεῖς μηδένος ἑτέρου ζηπουμῶν, μῆτε ἐκκλημαλικῶδ, μῆτε ζημαλικῶδ κεφαλαίου, παρῶ τῆς ἀκρίβοῦς ἐρθῆνης κὶ βεβαιώσεως τῆς δισεβοῦ πίσεως τῆ ἀγίων Ἐ μακαρίων πατέρων τῆ ἐν Νικαῖα τῆς Βιθωνίας σωεληλυδοτων. Ἐ τῶν σωραξάντων ἡμῶν ἢ θεοσέβεια δειν γνέδαμ ἐπὶ τῆ σωῶτη τῆ δισεβῶν ζεαμματων κατὰ φρονήσι;

Ἡ ἀγία σωόδοδ εἶπεν δὴ ἡ λῶς ὅτιν ὁ δὶ λαβέσατῳ ἐπίσκοπος Κύριλλῳ ὁ τῆς Ἀλεξανδρείων, καὶ

ANNO CHALC. 431.

ANNO CHRISTI 431.

Μέμνων ὁ πῆς δὲ τῆ πόλεως ἀλαβέ-
 ρατος ἐπίσκοπος, ὁ εἰς ἀπαντα σωεργ-
 ρήσας αὐτῶν, ὡς ἀκριβῶς ἐγνωσθῆναι
 περὶ τῆ ὑμετέρας ᾠρα γυρόμυροι θεο-
 σεβείας, καὶ πάντα, ὡς εἰπεῖν, θεασάμε-
 νοι τὰ ὑπὲρ αὐτῶν ἐλμηθέντα τὰς τε ἁγί-
 ας ἐκκλησίας, τὰ τε ἁγία μνηστέ-
 ρα, καὶ τὸ ἅγιον ἁποστόλιον ἀπέκλισε,
 μήσυχαρήσας μηδὲ τῆ ἁγίαν πεντη-
 κοστῶν παρὰ τῆ θεοφιλεσάτων ἐπι-
 σκόπων ἐπιτελεσθῆναι. πῆθος τὸ
 ἀγροικὸν συναγαγὼν διετάραξε τὴν
 πόλιν, τῶν οἰκειῶν κληρικῶν εἰς τὰς
 οἰκίας τῆ θεοφιλεσάτων ἐπισκόπων
 πέμπτων, καὶ μετὰ ἀνήκεστα ἀπέ-
 λων, εἰ μὴ συναθροισθῆναι εἰς τὸ ἀτάκ-
 τως ὑπὸ αὐτῶν γυρόμυρον σινέδριον.
 ἐπὶ κακῶ τῶν συνήθει ἀπαντα σω-
 τὰρ ἄξιους, καὶ συγχρότους, καὶ θορύ-
 βων τὰ ἐκκλησιαστικὰ πληροσάντες
 ταραχάματα, καὶ τῆ δόσεβῶν γραμμα-
 τῶν κατὰ φρονήσαντες, τοῖς τε ἐκκλη-
 σιαστικοῖς θεομοῖς πατήσαντες, ὡς τῆ
 ἀρετικῶν κακοδοξίᾳ μὴ ζητηθῆναι,
 ἢ ἐν τοῖς κεφαλαῖοις ἐρωσθῆναι, τοῖς
 ἁποστολεῖσι ταραχῶν εἰς τὴν βασιλί-
 δα πόλιν ὑπὸ τῆ ἀλαβεσάτου Κυ-
 ρέλλου τῆ ἐπισκόπου ὧν τὰ πλεῖστα
 συμβαίνῃ τῆ Ἀρείου, καὶ Ἀπολλινάριου,
 καὶ Εὐνομίου διασεβεία. καὶ τῶν
 τῶν τε σὺν ἀγιστῶν, καὶ πάντας ἡ-
 μάς ἐκδύμως ὑπερμαχῆσαι τῆ δόσε-
 βείας, ὡς μὴ ὑπαρξῆναι ἀληθινὰς τοῖς
 ἀρετικοῖς τῆ θεοφιλεσάτων ἐπισκόπου
 Κυρέλλου κεφαλαῖοις, μηδὲ δια-
 φαρῶν τῆ ἁγίων πατέρων τῆ πίστιν
 καὶ τοῖς μὲν ἑξάρχαις τῆ ἀρετικῆς φρο-
 νήματος, καὶ τῆ πάντα λόγον ὑπερβαλ-
 λούσης ἀπαξίας, τῆ ἀξία τῆ ᾠρανο-
 μίας ψήφω καὶ ἀδικῶν τοῖς ὑπα-

Memnon religiosissimus huius ci-
 uitatis antistes, qui Cyrillo in
 omnibus administrum sese exhi-
 buit, (vt certo cognouimus, qui
 huc ante pietatis vestrae aduen-
 tum accessimus, & omnia fere in-
 speximus quæ ille perpetrare au-
 sus est: nam sanctas ecclesias, san-
 ctasque martyrum ædes, ac fan-
 ctam quoque apostoli basilicam
 præclufit, & ne sacrum quidem
 Pentecostes diem religiosissimis
 episcopis celebrare permisit, &
 multitudine agrestium hominū
 coacta, ciuitatem turbis repleuit:
 insuper clericos suos ad piissimo-
 rum episcoporum diuerforia mit-
 tens, vel extrema quæque, nisi cō-
 fuso eorum concilio sese adiun-
 gerent, illis comminatus est) ma-
 læ nimirum conscientiaæ stimulis
 agitati, dignoscuntur omnia con-
 turbasse ac commiscuisse, res ec-
 clesiasticas tumultibus impleuif-
 se, pias literas paruipendisse, ec-
 clesie ritus proculcasse, ne in hæ-
 reticam peruersamque eorum do-
 ctrinam inquireretur. Quam qui-
 dem doctrinae labem in capitibus
 quæ reuerendissimus episcopus
 Cyrillus non ita pridē ad regiam
 ciuitatem misit, deprehendimus.
 Maxima enim illorū pars Arii, &
 Apollinarii, & Eunomii impietati
 est consentanea. Necesse est ergo,
 vt sanctitas tua, nosq; omnes ma-
 nibus pedibusque pro pietate de-
 certemus, ne qui hæreticis reli-
 giosissimi episcopi Cyrilli capiti-
 bus decipiantur, neve sanctorum
 patrum fides corrumpatur: vt
 qui hæretici dogmatis auctores,
 excitatæque perturbationis, quæ
 maior est quam vt verbis vllis ex-
 plicari possit, principes sunt, di-
 gna tanto scelere sententia con-
 demnentur; reliqui vero religio-

Hec omnia
 vel falsa
 sunt, vel pro-
 pter manife-
 stam illorum
 hæresim ac-
 ciderunt.

Conciliabulū
 falso impositū
 Cyrillo im-
 pietatem A-
 pollinarii,
 Eunomii, &
 Arii.

Nestoriani
 & orienta-
 les schisma-
 tici Cyrillū

& Memnonem depositione dignos pronuntiant.

fissimi episcopi, quos hi sibi per fraudem adiunxerunt, & in suam sententiam callide pellexerunt, ecclesiasticæ poenæ subiiciantur.

Ioannes Deo dilectissimus episcopus dixit: Ego quidem neminem ex iis qui ad Dei sacerdotium a Deo adsciti sunt, extra ecclesiasticum corpus eiici optabam. Sed quia, cum membra quæpiam immedicabili morbo corripiuntur, ob totius corporis incolumitatem quædam ipsorum resectiones adhibeantur necesse est; cum Cyrillus & Memnon perpetrata illius iniquitatis auctores extiterint, atque occasionem præbuerint, vt ecclesiasticæ sanctiones, piaque religiosissimorum imperatorum nostrorum decreta conculcarentur, & in prædictis capitibus hæretice senserint; æquum est, vt ipsi quidem depositionis sententia plectantur; reliqui vero, qui in ipsorum errore abducti sunt, excommunicationis vinculis innodentur, donec proprio delicto agnito, hæretica Cyrilli capita anathematizent, & in fide a sanctis patribus Nicææ quondam congregatis edita plane se acquiescere profiteantur: ita vt nihil prorsus diuersum aut peregrinum, vel a pietate alienum superaddant, & iuxta piissimorum imperatorum nostrorum literas cœtui nostro sese adiungāt, & controuersarum quæstionum examinatione fraterne agitata, piam fidem confirmet.

Ioannes Antiochenus Cyrilli anathematizatos vt hæreticos condemnat.

Conciliabulum plenam Concilii auctoritatem sibi vindicatur.

Imo vero multis modis iniustissima.

Sancta Synodus dixit: Sanctitas tua legitime iusteque sententiam pronuntiauit. Quamobrem necessarium censemus, vt communi scripto, & omnium nostrum subscriptionibus confirmato, Cyrilli quidem & Memnonis depo-

χθέντας αὐτοῖς, καὶ ᾤρασμέντας ὑπὸ αὐτῶν δισσεβείας Ἐπισκοπικῶς ἐκκλησιαστικῶς ἑπιτιμῶν ὑποβαλεῖν.

Ο θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Ἰωάννης εἶπεν· Εὐχρῆς μοι ἔργον ἔγωγε, ὅτι μηδένα τῶν τῷ θεῷ ἱερατῶν ἀφορεθέντων ἐκτὸς ἡμέτεται τῆς ἐκκλησιαστικοῦ σώματος. Ἐπεὶ δὲ αἰσῆκα ἦν ἀνάτως ἐχόντων μελῶν ἡ τομὴ διὰ τὴν τῆς παντὸς σώματος ὑγίαιαν, Κυρίλλου μὲν καὶ Μέμνονα, ὡς ἑξάρχους τῆς γενημένης παρανομίας, καὶ τῆς πατηθείσης ἐκκλησιαστικῆς δεσμῶν, καὶ τῆς δισσεβείας τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἡμῶν βασιλέων, καὶ διὰ τὸ ἀπεικονεῖν τῶν περὶ ἡμετέρας κεφαλῶν φρόνημα, καὶ αἰρέσει ὑποβληθείσας περὶ τῆς ἀποχρήσεως, ἀκωνήτοις ἡμέτεται ὡς αὐτὸ οἰκεῖ ἑπιγινόντες πλημμέλημα, τὰ τε αἰρετικὰ τῆς Κυρίλλου κεφάλαια διασημαίωσι, καὶ τῆς ἐκτεθείσης περὶ παρὰ τῶν ἁγίων πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ συναθροισθέντων ἐμμένειν καθομολογήσωσι, μηδὲν ἔπερσεν αὐτῆ ἢ ξένου τῆς δισσεβείας ἐπισηρῶντες, καὶ καὶ τὰ δισσεβῆ γραμμάτια τῶν δισσεβείων ἡμῶν βασιλέων σὺν ἡμῖν σιμῶσιν, καὶ τῶν περὶ ἡμετέρας πλὴν βίας ἀδελφικῶς ποιήσονται, καὶ πλὴν δισσεβῆ βεβαιώσωσι πίστιν.

Η ἀγία σύνοδος εἶπεν· Ἐνόμως καὶ ἐδίκως ἡ σὴ ἀπεφύλακτο ἀγιότης. δεῖ τοίνυν γραμματικῶς, Κυρίλλου μὲν καὶ Μέμνονος πλὴν καθάρσει, τῶν δὲ λοιπῶν πλὴν ἀκωνήσεως ὑποβληθείσας, καὶ

ANNO CHRISTI 431.

ANNO CHRISTI 431.

τῆς πρῶτης ἑποχῆς ἡμῶν κυροῦμαι.

Ο Θεοφιλέστατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἰωάννης εἶπε· Γενήσεται τὰ σωδὸξαινα.

Ἰωάννης Ἐπίσκοπος Ἀντιοχείων διελάλησε.

Ψ Η Φ Ο Σ.

Η ΑΓΙΑ σῶδοξαινα ἡ χάρις Θεοῦ συκροτηθεῖσα ἐν Ἐφέσῳ καὶ τὸ γράμμα τῆς ἐπιστολῆς καὶ φιλοχρίτων ἡμῶν βασιλείων, διελάλησε τὰ ὑποπαραγμένα.

Ἡ ἐξομολογία ἡμῶν καὶ τῶν κανόνων τῶν ἁγίων πατέρων, ἔστι τὸ γράμμα τῆς ἐπιστολῆς καὶ φιλοχρίτων ἡμῶν βασιλείων ἐπισημασθεῖς ἡμῶν πρὸς τὴν σῶδοξαινα. Ἐπειδὴ ἡ δραστικότητα, καὶ ἀταξία, καὶ ἀειρελικὴ φρονήματα κατηρημένοι καθ' ἑαυτοὺς συνδράσαντες, καὶ τοὶ ἡμῶν Ἐπίσκοποι ὄντων καὶ τὸ γράμμα τῆς ἐπιστολῆς ἡμῶν βασιλείων, καὶ πάσης ἑποχῆς πρὸς πόλιν καὶ πρὸς ἁγίαν σῶδοξαινα ἀνεπισημασθεῖς, ὑπερὶ τῆς μητρητικῆς τῆς κεφαλῆς, ἀ συμβαίνει τῆς Ἀπολλιναρίου, καὶ Ἀρείου, καὶ Εὐνομίου κακοδοξία καὶ δυσεβεία, καὶ ἐκ ἀμεμνῆται τῆς ἀπανταρῶν ἀγιωτάτων Ἐπισκόπων ἑποχῆς οἰσταν, τῆς κληθέντων ὑπὸ τῆς ἐπιστολῆς ἡμῶν βασιλείων καὶ ταῦτα τῆς μεγαλοπρεπέστερου κόμητος Κανδιδίου ἐξήραφως καὶ ἀρεφως ἑποχῆς γαίλαυτ· ὑμῖν μηδὲν τοιοῦτο πολυῆσαι, ἀλλὰ ἀναμείναι τὸ κοινὸν ἀπάντων τῶν ἀγιωτάτων Ἐπισκόπων σῶδοξαινα· τοῦτου εὐεκεν γινώσκετε, ὡς καθηρημένοι ἐστέ, καὶ ἄλλοι τῶν Ἐπισκόπων, οὗτε Κύριλλε, ὁ τῆς Ἀλεξανδρείας, καὶ Μემνῶν

fitio, reliquorum vero excommunicatio dicitur.

Ioannes Deo dilectissimus archiepiscopus dixit: Quae communi suffragio inter nos decreta sunt, fient.

Ioannes Antiochiæ episcopus pronuntiauit.

SENTENTIA.

SANCTA Synodus per Dei gratiam, piissimorumque ac Christianissimorum imperatorum nostrorum decretum in Ephesiorum ciuitate congregata, quæ hic subiunguntur, promulgauit.

Conciliabulum sanctam Synodum se vocat.

Optabamus quidem, iuxta sanctorum patrum Canones, piissimorumque ac Christi amantium imperatorum nostrorum literas, Synodum pacate celebrari. Quoniam vero vos hæretico sensu menteque usi, ac temeritate & confusione, priuatim inter vos confessum celebrastis (tamen iuxta literas piissimorum imperatorum nostrorum præforibus iam verfaremur) omnique turbarum genere ciuitate & sanctam hanc Synodum impleuistis, ne videlicet in capita, quæ cum Apollinari, & Eunomii, atque Arii impietate ac peruersa doctrina congruunt, inquireretur; neque religiosissimorum episcoporum a piissimis imperatoribus nostris vndecumque conuocatorum aduentum expectastis, cum tamen magnificentissimus comes Candidianus & scripto monuisset & verbis, ne quidquam tale auderatis, sed communem omnium sanctissimorum episcoporum confessum expectaretis: ideo tu Cyrille Alexandrine, & tu Memnon

huius ciuitatis episcopo, scitote vos depositos, & ab episcopatu alienos, atque ab omni ecclesiastico ministerio & functione esse amotos; vt qui in causa fuistis, vt patrum Canones conculcarentur, & imperatorū decreta contemneretur, omniaq; confusione & turbis miscerentur, ac totius sceleris auctores & duces extitistis. At vos reliqui omnes, qui seditiose & inique contra ecclesiasticas sanctiones, regiaque decreta agentibus cōsensistis, excommunicati estis, donec agnita culpa vestra resipiscatis, fidemque a sanctis patribus in Nicæna ciuitate congregatis expositam suscipiatis, nihil illi extraneum aut peregrinum atuentes: capita præterea hæretica a Cyrillo Alexandrino exposita, quæ & euangelicæ & apostolicæ doctrinæ aperte repugnant, anathematizetis, & literis denique piissimorum Christi; amantium imperatorum nostrorum, quæ fidei quæstionem quiete agitari, accurateque discuti præcipiunt, per omnia pareatis.

Episcoporum schismaticorum nomina.

Qui autem subscripserunt, hi sunt.
 Ioannes episcopus Antiochenus,
 Alexander Apameæ metropolitani,
 Ioannes Damasci metropolitani,
 Dorotheus Marcianopolis metropolitani,
 Alexander Hierapolis metropolitani,
 Dexianus Seleuciæ Isauriæ metropolitani,
 Basilius Thessaliæ metropolitani,
 Antiochus Bostorum metropolitani,
 Paulus Emesæ,

ὁ τῆς δὲ τῆς πόλεως, καὶ πάσης ἐκκλησιαστικῆς λειτουργίας ἀλλότριοι, ὡς πάσης τῆς ἀταξίας καὶ περαιομίας ἐξαρχοὶ καὶ ἡγεμόνες, καὶ τῆς πατηδῶναι ἑδῶ κανόνας τῶν πατέρων, καὶ τὰ βασιλικὰ δεαστήματα, αἱποὶ γερονότοι
 ④ δὲ λοιποὶ πάντες, ⑤ συμφωνήσαντες τοῖς ἡτακτικῶσι καὶ ἁγρονομῆσαι κατὰ τῶν κανόνων, καὶ κατὰ τῶν βασιλικῶν δεαστήματων, ἀκουσῶντοί ἐστε, ἕως δὲ ὀπρῆγόντες τὸ οὐκ εἶναι πλῆμμελίημα μετὰ νοήσῃτε, καὶ πῶ πῆσιν τῶν ἀγίων πατέρων τῶν ἐν Νικαία σωμαθροιδέντων κατὰ δέξῃστε, μηδὲν ἕτερον αὐτῆ ξένον ἐπιστάροντες, καὶ ἀναδεμαπίσῃτε τὰ ἀρρελικὰ κεφάλαια τὰ ἐκτεθέντα παρὰ Κυρῆλλου τῆς Ἀλεξάνδρειας, τὰ ἐναυλιούμνη τῆς διαβηλικῆς καὶ ἀποστολικῆς διδασκαλίας, καὶ τῶ γραμματεῖ τῶν δισθεσάτων καὶ φιλοχρίτων ἡμῶν βασιλέων ἐμμένῃτε, τῶ καλῶν ἡσυχως καὶ ἀκριβῶς τὰ τῆς πίστεως ἡτηδῶναι.

Εἰσὶ δὲ ④ ὑπογράψαντες.
 Ἰωάννης ὀπίσκοπος Ἀντιοχείας,
 Ἀλέξανδρος Ἀπαμείας μητροπολίτης,
 Ἰωάννης Δαμασκοῦ μητροπολίτης,
 Δωρόθεος Μαρμαρινοῦ πόλεως μητροπολίτης,
 Ἀλέξανδρος Ἱεραπόλεως μητροπολίτης,
 Δέξιανός Σελδουκείας Ἰσσυρίας μητροπολίτης,
 Βασίλειος Θεσσαλίας μητροπολίτης,
 Ἀντόχος Βόστρων μητροπολίτης,
 Γαῦλος Ἐμέσης,

Ἀπερί-

ANNO
 CXXXIII
 411.

* ἀπὸ τῆς
 ἑξῆς
 καὶ
 αὐτῶν.

* ἐμμένῃ

ANNO 431. ΧΡΗΣΤΙ
 ΑΠΡΗΙΤΙΟ ΧΑΛΚΙΔΟΣ,
 ΠΟΛΥΧΡΟΝΙΟ ΗΡΑΚΛΕΙΑΣ,
 ΚΥΡΕΛΛΟ ΑΔΑΝΩΝ,
 ΑΥΣΟΝΙΟ ΙΜΕΡΕΙΑΣ,
 ΜΟΥΣΑΙΟΣ ΑΡΓΑΔΟΥ, ΚΥ ΑΝΤΑΡΑΔΟΥ,
 ΗΦΥΧΙΟ ΚΑΣΤΑΒΑΛΩΝ,
 ΣΑΛΟΥΣΤΙΟ ΚΩΡΥΚΟΥ,
 ΙΑΚΩΒΟ ΔΩΡΟΣΤΟΛΟΥ,
 *ΕΙΣΒΟΥΤΟΣ ΖΩΣΙΣ *ΕΣΒΟΥΤΟΣ,
 ΕΥΣΤΑΘΙΟ ΠΑΡΝΑΣΙΟΥ,
 ΔΙΟΓΕΝΗ ΣΕΛΕΥΚΟΒΕΛΙΟΥ,
 ΠΛΑΚΟΝ ΛΑΟΔΙΚΕΙΑΣ,
 ΠΟΛΥΧΡΟΝΙΟ ΕΠΙΦΑΝΕΙΑΣ,
 *ΦΕΡΙΛΑΣ *ΗΡΑΚΛΕΙΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙ-
 ΤΗΣ,
 ΙΜΕΡΕΙΟ ΝΙΚΟΜΗΔΕΙΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙ-
 ΤΗΣ,
 ΕΛΛΑΔΙΟ ΤΑΡΣΙΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ,
 ΕΥΘΕΡΙΟ ΤΥΑΝΩΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙ-
 ΤΗΣ,
 ΑΣΤΕΡΙΟ ΑΜΙΔΗΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ,
 *ΘΕΟΔΩΡΗΤΟ ΚΥΡΟΥ,
 ΜΑΚΑΡΙΟ ΛΑΟΔΙΚΕΙΑΣ,
 ΘΕΟΣΕΒΙΟ ΚΙΟΥ ΒΙΘΥΝΙΑΣ,
 *ΜΑΞΙΜΙΑΝΟΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΑΝΑ-
 ΖΑΡΒΟΥ,
 ΓΕΡΟΝΤΙΟ ΚΛΑΥΔΙΟΥ ΠΟΛΕΩΣ,
 ΚΥΡΟ ΜΑΡΚΟΠΟΛΕΩΣ,
 ΑΥΡΗΛΙΟ ΕΙΡΩΝΟΥ ΠΟΛΕΩΣ,
 ΜΕΛΕΤΙΟ ΝΕΟΚΑΙΣΑΡΕΙΑΣ,
 ΕΛΛΑΔΙΟ ΠΤΟΛΕΜΑΙΔΗΣ,
 ΤΑΡΙΑΝΟ ΑΥΓΟΥΣΤΗΣ,
 *ΜΑΛΛΟΥ ΟΥΑΛΕΝΤΙΝΟΥ *ΜΑΛΛΟΥ,
 *ΑΒΡΥΤΟΥ ΜΑΡΚΙΑΝΟΥ *ΑΒΡΥΤΟΥ,
 ΔΑΝΙΗΛΙΟ ΦΑΥΣΤΙΝΟΥ ΠΟΛΕΩΣ,
 ΙΟΥΛΙΑΝΟ ΛΑΡΙΣΣΗΣ,
 ΗΛΙΑΔΗ ΖΕΥΓΜΑΤΗΣ,
 ΜΑΡΚΕΛΛΙΝΟ ΑΡΧΗΣ.

Apringius Chalcidis,
 Polychronius Heracleæ,
 Cyrillus Adanorum,
 Aufonius Himeriæ,
 Musæus Argadi, & Antaradi,
 Hefychius Castabolorum,
 Salustius Coryci,
 Iacobus Dorostoli,
 Zofys Isbuntis,
 Eustathius Parnasi,
 Diogenes Seleucobeli,
 Placon Laodiceæ,
 Polychronius Epiphaniæ,
 Fritilas Heracleæ metropolita-
 nus,
 Himerius Nicomediæ metropolita-
 nus,
 Helladius Tarfi metropolitanus,
 Eutherius Tyanensium metro-
 politanus,
 Asterius Amidæ metropolitanus,
 Theodoretus Cyri,
 Macarius Laodiceæ,
 Theosebius Cii Bithyniæ,
 Maximianus metropolitanus A-
 nazarbi,
 Gerontius Claudiopolis,
 Cyrus Marcopolitanus,
 Aurelius Irenopolitanus,
 Melctius Neocæsariensis,
 Helladius Ptolemaidis,
 Tarianus Augustæ,
 Valentinus Malli,
 Marcianus Abryti,
 Daniel Faustopolitanus,
 Iulianus Larissæ,
 Heliades Zeugmatis,
 Marcellinus Arcæ.

Ομοῦ πάντες μγ'.

Concil. Tom. 5.

Omnes simul quadragintatres.

Dddd

Literæ eorumdem, excommunicationem significantes, ad sanctam Synodum missæ.

Episcopis a nobis excommunicatis, sancta Synodus hæc significat & suadet.

Orientalis schismatici Synodum catholicorum excommunicant ob constantem cum Cyrillo communionem.

Conciliabulum ubique œcumenici Concilii auctoritatem sibi arrogat.

GRAVE reuera est peccare, & Dominum Deum ad iram prouocare: sed longe grauius & periculosius, peccatum pœnitentia non diluere. Hoc autem malum vos hætenus commisisistis, iniquis seditiosisque Cyrilli Alexandrini & Memnonis Ephesii studiis & machinationibus adstipulati, & hac de causa excommunicationem perpeffi a nobis, qui benignitatis ostium per nostram sententiam patefactum vobis cernentes, non accurritis, orantes vt ab excommunicationis vinculis abfoluamini: imo vero hominum hæresi contaminatorum, sanctorumque patrum Canones, & imperatorum piissimorum decreta conculcantium, & sexcenta alia per iniquitatem perpetrantium, (propter quæ etiam gradu moti, ac episcopali dignitate exuti sunt) necessitudine & consuetudine vsque hodie vtimini. Scitote proinde, nisi mature, quod æquum est, prouideritis, & a noxio illo commercio femoti, fidem sanctorum patrum Nicænorum vos tenere professi fueritis, & nobiscum confessum, iuxta religiosissimorum imperatorum nostrorum præscriptum, placide ac citra vllum strepitum aut tumultum celebrare velitis, fore, vt non quidem de nobis conqueramini, sed vestram stultitiam accusaturi sitis.

τε, ἡμᾶς μὲν ἐν ἀγάσασθε, ἕως ἄν δὲ τῆς ἀβουλίας ἐπιμύνησθε.

Γράμμα τῆς ἀπὸν τὸ τῆς ἀκοινωνήσας, σαλὲν τῆς ἀγίας συνόδου.

Ἡ ἀγία συνὸδος τοῖς ἡμῶν γυροδρομοῖς ἀκοινωνήτοισι ἐπισκοποῖσι τὰ δὲ δηλοῖ καὶ συμβουλίδες.

ΔΕΙΝΟΝ μὲν ὡς δηλοῦσθε τὸ πλημμελεῖν, καὶ διασώτλιω παροργίζῃν θεόν· δυνότερον δὲ πολλὰ καὶ χαλεπώτερον τὸ μὴ λυεῖν μετὰ μελεία τὸ πλημμελεῖσαι. ὅπερ ὑμεῖς μέλει τῆς ἁγίας πεποιήκατε· σωεργήσαντες μὲν τοῖς ἀθέσμως καὶ ἀπίκτως γεγενημένοις ὑπὸ Κυρίλλου & Αλεξανδρείας, καὶ Μέμνονος & Ἐφεσίου, ἀκοινωνήτοι δὲ ἡμῶν τοῦτου χάριν γεγενημένοι· καὶ τῆς Φιλαρθέου θροῦνης τὴν ὑμῶν ἀνεωργμένω ὑμῶν διὰ τῆς ἡμετέρας ἰσοφάσεων ὁμοφρονῆσαι, καὶ μὴ πρὸς ἕχροντες, μηδὲ ἁπλοκαλουῦντες τὴν ἀκοινωνήσας ἀπαιλαγλίωσι δέσμων, ἀλλ' ἐπι σωόντης ἀνδράσιν ἀντιθέτον φρόνημα κεντημένοι, καὶ τοῖς τε θεομοῖς τῆς ἀγίας πατέρας, τὰ τε διατάγματα τῆς ἁγίας βασιλέων πατήσας, καὶ μετὰ παράνομα εἰργασμένοι, καὶ τοῦτου χάριν ὑφ' ἡμῶν καθαρῶν, καὶ τῆς ἐπισκοπῆς ἀλλοτελοῖς γεγενημένοι, γινώσκετε τριγάρω, ὡς, εἰ μὴ ἄλλως τὸ πρῆπον σωίδουτε, καὶ τῆς ἐπισκοπῆς ἐκείνης ἐπιμύνης ἀπαιλαγλίωσιν πῶς τῆς μακαρίων πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ συναθροισθέντων κατέχῃν ὁμολογήσῃτε, καὶ τὰ γράμματα τῆς ἁγίας βασιλέων ἡσύχως καὶ δουρίβου παντὸς χάριν τὸ σωέδριον σωὴ ἡμῶν ποιῆσαι θελήσῃτε.

ANNO CHRISTI 431.

ANNO CHRISTI 431.

Επιστολή τῆς ἀπάνω πρὸς τὸ βασιλέα· δι' ἧς ἐμίλωνσαν τὰ παρ' αὐτοῖς παραθέντα, καὶ τὴν αἰτίαν τῆς βραβείας τῆς ἀφίξεως τῆς Αντιοχείας ἑπισκόπου.

Eorumdem ad imperatorem epistola, qua illum de suis actis, deque causa quæ Antiocheni episcopi aduentum remorata fuerat, certiozem reddunt.

ΤΟΙΣ βίσεβείσιν ὑμῶν κελθεύοντες γραμμασι, κατελευθέρωμεν τὴν Ἐφεσίων μητρόπολιν, ἔβρομεν πάσης συγχύσεως καὶ ἐμφυλίου πολέμου γέμοντα τὰ ἐκκλησιαστικά παραμάτα, Κυρίλλου τῆς Ἀλεξανδρείας καὶ Μέμνονος συμφραξαμένων, ἔπληθος ἀρχιερικῶν συναξαριστῶν, καὶ μήτε τῆς ἀγίας πεντηκοστῆς τὴν πανήγυριν ἑπιτελεσάμεν συχωρησάντων, μήτε τὰς ἐσπερινὰς ἢ τὰς ἑωθινὰς λειτουργίας· πρὸς δὲ πούτοις καὶ τὰς ἀγίας ἐκκλησίας, καὶ τὰ ἅγια μνηστέα ἀποκρίσάντων, καθ' ἑαυτῶν δὲ σὺν τοῖς ἀπατηθείσιν ὑπὸ αὐτῶν συνεδρῶσάντων, καὶ μετὰ παρανομα ἐργασαμένων, καὶ τὸς τε τῶν ἀγίων πατέρων κανόνας, τὰ τε ὑμέτερα παπιστῶν διακρίματα καὶ τὰ τῆς μεγαλοπρεπέστατου κόμητος Κανδιδιανοῦ, τῆς πατρὸς τῆς ὑμετέρας φιλοχρίστου κορυφῆς ἀποσταλέντος, παρεργήσαντος αὐτοῖς ἔβραβείον καὶ ἀγράφως, ἀαμείναι σὺν πανταχόθεν ἀφικνευομένοις ἀγιωτάτοις ἑπισκόποις, καὶ τότε κοινῇ τὸ συνεδρίον ποιῶσαι καὶ τὰ γραμμάτια τῆς ὑμετέρας βίσεβείας καὶ αὐτῶν δὲ Κυρίλλου τῆς Ἀλεξανδρείας ἑπιστάλαντος μοι τῶν τῆς Αντιοχείας, πρὸ δύο ἡμερῶν τῆς γενόμενης ὑπὸ αὐτῶν συνεδρίας, ὡς ἡ σὺν ὁδοῦ πάσαι ἀναμνήσασθαι τῶν ἀφορισμῶν διὰ ἀμφοτέροις σὺν πατριάρχαις Concil. Tom. 5.

IVXTA piarum literarum vestrarum præscriptum ad Ephesiorum metropolim deuenimus; & confusionibus, intestinoque bello res ecclesiasticas optatas esse comperimus: quandoquidem Cyrillus Alexandrinus, & Memnon Ephesius, satellitio comparato, magna que agrestium hominum multitudine coacta, ne sanctæ quidem Pentecostes festum celebrare, matutinave aut vespertina officia obire permiserunt. Ac præter hæc, sanctas etiam ecclesias, sanctasque martyrum ædes nobis præcludentes, ipsi cum quibusdam in errorem illorum abductis inter se confesum instituerunt; sanctorumque patrum Canonibus, vestrisque decretis proculcatis, sexcenta scelerum exempla ediderunt: cum tamen magnificentissimus comes Candidianus a Christi amante celsitudine vestra missus, & scripto, & verbis quoque illis denuntiaffet, vt sanctissimorum episcoporum vndecumque aduentum præsentiam expectarent, ac tum demum iuxta pietatis vestræ literas communiter Synodum celebrarent. Sed & ipse quoque Cyrillus Alexandrinus biduo ante habitum ab ipsis confesum illum, scripserat ad me Antiochenum episcopum, quod vniuersa Synodus meum aduentum præstolabatur. Propter hæc ergo vtrumque, Cyrillum in-

Nullum impietatis, sed multa pietatis exempla ediderunt.

Et hoc commentum est meum.

Dddd ij

quam & Memnonem exauctora-
uimus, & ab omni ecclesiastica
functione amouimus: reliquos
vero huius iniquitatis eorum so-
cios excommunicationi subieci-
mus, donec capita, quæ Cyrillus
Apollinarii, & Eunomii, & Arii
peruersis dogmatibus plena euul-
gavit, abiiciant & anathematiz-
ent, ac iuxta pietatis vestræ de-
cretum communiter nobiscum
confessum celebrent, controuer-
siasq; qua conuenit diligentia &
quiete vna nobiscum discutiant,
& pium sanctorum patrum do-
gma confirmet. Quod vero tar-
dius aliquanto aduenerim, aliud
causæ fuit. Nam si terrestris iti-
neris interuallum (terra enim ve-
nimus) pietas vestra spectauerit,
magna profecto celeritate nos i-
ter hoc confecisse comperiet: si-
quidem quadraginta mansiones
peragrauimus, nulla vnquam a
progredu relaxatione vsi,
quemadmodum Christo dilecta
vestra maiestas ex earum ciuita-
tum incolis, per quas iter fecimus,
facile intelligere potest. Fames
præterea, quæ Antiochenam ci-
uitatem vehementer afflixit, &
quotidianæ populi perturbatio-
nes, & ingens præter tempus vis
imbrium, quæ torrentibus inun-
dantibus in discrimen ciuitatem
adduxerat, non paucos quoque
dies in supradicta ciuitate nos de-
tinuerunt.

Non tam lō-
ge distat An-
tiochia ab E-
pheso, quan-
tum hic per-
suadere co-
natur.

*Epistola Ioannis Antiocheni, ce-
terorumque qui cum ipso erant,
ad clerum Constantino-
politanum.*

INTELLEXIT haud dubie
pietas vestra iniquas temera-
riasque Cyrilli Alexandrini, Me-

καθείρομεν, Κυρίλλον καὶ Μέμνονα, καὶ πάσης ἐκκλησιαστικῆς λειτουργίας ἀλλοτεῖς πεποιήκαμεν. Ἐὖν δὲ λοιποῖς, Ἐὖν ταύτης τῆς παρανομίας αὐτοῖς κοινωνήσαντας, ἀκαιωνήτοις πεποιήκαμεν, ἕως αὖ τὰ καθάλαμα τὰ παρὰ Κυρίλλου ἐκπεφθέντα, τῆς Ἀπολιναρίου, καὶ Εὐνομίου, καὶ Ἀρείου κακοδοξίας γέμοντα, ἐκβάλωσι ἐ διαδεματίσωσι, καὶ ἡ τὸ τῆς ὑμετέρας δισθεσίας γράμμα κοινῇ σὺν ἡμῖν σευεδρόσαντες, ἡνυχως καὶ ἀκριβῶς τὰ τε ζητήματα σὺν ὑμῖν ἴδωσι, καὶ τὸ δισθεές τῆς πατρῆσον βεβαιώσωσι δόγμα. περὶ δὲ τῆς ἐμῆς βραδυτήτος ἴσω ὑμῖν ἢ δισθεσία, ὡς περὶ τὸ χερσαῖον διάστημα τῆς ὁδοῦ διὰ τῆς γῆς ἡμῶν ἢ ὁδοῦ γρηθηται· σφόδρα ἐπέταχμάμεν· πεσαρκαίοντα γὰρ μονὰς ὠδύσασμεν, μηδεμίαν ἀνακαρχῆς καὶ τιμὴν πορείου ἀπολαύσαντες· ὡς ἔστιν ὑμῖν τῆ Φιλοχριστῶ βασιλείᾳ παρὰ τῆς πατρῆ καὶ τῆς ὁδοῦ πόλεις οἰκωύτων μαθῆν. περὶ δὲ τυτοῖς καὶ ὀλιμοῖς καὶ τῶν Ἀντιόχων γρηόμνος, καὶ αἱ καθ' ἐκάστῳ ἡμέραν ταραχαὶ τῶ δήμου, καὶ ἡ παρὰ τὸν καμρόν σφοδρότατη γρηομὸν ἐπομβεσία, ἢ καὶ κίνδυνος ἐκ τῆς χμαρρῶν ἐπήγαγε τῆ πόλει, ἐκ ὀλίγας ἡμέρας ἡμαῖς εἰς τὴν πεσειρημηρίῳ ἐπέγε πόλιν.

ANNO
CHRISTI
431.

Ἐπιστολὴ Ἰωάννου Ἐπισκόπου Ἀντιοχείας, καὶ τῆς σὺν αὐτῷ, περὶ τῆ Κωνσταντινουπόλεως κληρῶν.

ΕΓΝΩ που πάντως ὑμῖν ἢ διλθεσία τὰ ἀθέτως καὶ παρὰ νόμους ὑπὸ Κυρίλλου τῆς Ἀλεξανδρείας, καὶ

ANNO
CHRISTI
431.

Μέμνον & τῷ Εφεσίου, καὶ τῷ σὺ
αὐτοῖς, ὡρὰ τὸ ζῆλον τῶν δισσε-
βασίων καὶ φιλοχρίτων ἡμῶν βασι-
λέων σινεδριουμένων γενησάντων.
διὸ ἀναγκάσθη ὡπῆδον γινώσκου-
σιν ἡμῶν τῆ θεοσεβείᾳ, ὡς ἐμείνα μὲν
ἅπαντα τὰ ἕως αὐτῶν πολμηθέντα,
ἴσως ἄρα καὶ κατὰ τὸ πρῶτον
ὑμῶν αὐτῶν δὲ τὰ πάντα πολμη-
κότες, ὅτε Κυρίλλου καὶ ὁ Μέμνων,
ὡς ἔξαρτοι τῆς ἀπειθείας καὶ ὡρα-
νομίας ἡμετέρας, ὑφ' ἡμῶν καθιρέ-
θησαν, καὶ ἀλλοτελοῦ τῆς ἐπισκοπῆς
ἐγένοντο. ὅθεν δὲ σὺ αὐτοῖς σινε-
δριουμένοι, ἀκοινωνήτους πε-
ποίηκαμεν, ἕως αὐτῶν οἰκείῳ ἐπι-
γόντες πλημμέλημα, τὰ τε ἀρεῶν
καὶ κεφάλαια Κυρίλλου τῷ Αλε-
ξάνδρου ἀναθεματισμοῦ, καὶ τῶν
πίστιν τῶν ἀγίων πατέρων, τῶν ἐν Νι-
κίᾳ τῆς Βιθυνίας συνειδηθέντων,
ἀδολῶς κατὰ δόξαν μὴ τῶν δο-
ρυθήσων ἕως τῶν ὑμετέρων διλάβαι-
ν τῶν τῶν αὐτῶν ποιῆν εἰσόδων οὐ-
δεμίαν γὰρ ἴστω, ὡς ἦδη ἐδηλώσα-
μεν, ἔχοντα ὡρανόμους ἕως αὐτῶν
πολμηθέντα. ὅθεν ὁ καὶ τῶν δισσεβεί-
ων καὶ φιλοχρίτων ἡμῶν βασιλεῖ ἐγνω-
σαμεν, καὶ τοῖς μεγαλοπρεπέστατοις καὶ
ἐνδοξοτάτοις ἀρχισιν.

Ἐπιστολὴ τῶν αὐτῶν, πρὸς τὴν
ἐν Κωνσταντινουπόλει
σύγκλητον.

Τῷ Θεοφιλεῖ καὶ φιλοχρίτῳ σύγκλη-
τῷ ἡ ἀγία σύνοδος ἐν κυρίῳ
χαίρειν.

ΛΙΑΝ ἀγαθὸν, οἰκείων με-
λῶν ἐκτομῆ τῆ ὑμετέρᾳ μεγα-

mnonisque Ephesii, & ceterorum
qui cum ipsis sunt, machinationes
contra omne fas & ius: qui con-
tra piissimorum Christi; aman-
tium imperatorum nostrorum li-
teras inter se confessum constitue-
re non sunt veriti. Quapropter
necessarium duximus, pietatem
vestram certiorum facere, omnes
illorum conatus & machinatio-
nes, iuxta prophetæ dictum, ara-
neæ telam esse. Illi autem qui hæc
ausi sunt, ut temeritatis, iniquita-
tis, confusionisque auctores, Cy-
rillus & Memnon, a nobis exau-
thorati, atque episcopali dignita-
te exuti sunt: ceteros vero qui eo-
rum confessui adesse voluerunt,
excommunicationi subiecimus,
donec proprio errore agnito, hæ-
retica Cyrilli Alexandrini capita
anathematizent, fidemque san-
ctorum patrum, qui in Nicæa Bi-
thyniæ quondam conuenerunt,
sincero animo complectantur. Ne
quis igitur ex eorum numero, qui
seditiones excitare solent, ves-
tram pietatem conturbet: nam
temerarii & illegitimi illorum au-
sus, ut iam significauimus, nullam
penitus vim habent. Hoc ipsum
quoque pio Christi que amanti
imperatori nostro, ceterisque ma-
gnificentissimis celeberrimisque
principibus indicauimus.

Non priu-
tum, sed pu-
blicum & le-
gitimum in-
stiterunt.

Isai. 59.

Sed totum id
frustra: nam
schismatici
in catholicis
nullum ius
obtinent.

Si nullam
vim habe-
rent, Nesto-
rius in exilio
non perisset.

Eorumdem ad senatum Con-
stantinopolitanum
epistola.

Pio Christoque dilecto senatui
sancta Synodus in Domino
salutem.

MAGNO sane animi dolore
hoc ipso afficimur, quod
membrorum nostrorum excisio-

Schismatici
semper sacra
Synodi titulo
se ornant.

D d d d iij

nem vestrae magnificentiae indicare compellimur. Nam et si putridorum membrorum separatio est necessaria, attamen acerbum dolorem reliquo corpori affert. Si quid enim, ait beatus Paulus, patitur unum membrum, compatiuntur omnia membra. Verumtamen inutilium noxiorumque membrorum resectio a medicis est adhibenda. Etenim prudens ac sapiens corporum curator, reliquorum membrorum sanitatem ob oculos ponens, illud quod putredine consumptum erat, negligit, ad totius corporis curam & conseruationem omne consilium & studium conferens. Hoc ipsum in praesentia & nos quoque fecimus. Comperimus enim Cyrillum Alexandrinum episcopum, & Memnonem Ephesiorum, sexcenta grauissima & detrimentosa contra sanctam Dei ecclesiam gessisse, & ciuitatem, sanctamque Synodum turbis tumultibusque compleisse; atque ex nautis Aegyptiis, Asiaticisque rusticis satellitio collecto, tyrannidi suae ministros quaesiuisse; neque sanctissimos piissimosque episcopos conuocatos expectasse, neque literarum piissimorum, Christique amantium imperatorum nostrorum vltimam rationem duxisse; neque magnificentissimi ac celeberrimi comitis Candidiani admonitiones & praecipua quidquam omnino curasse: sed omnia religionis ornamenta late permiscuisse, omnia inique & illegitime perpetrasse, sacram sanctae Pentecostes solennitatem celebrari vetuisse; sacra templa, inuictissimorumque martyrum aedes praecclusisse, ita ut ne orare quidem volentibus licuerit; e locis vsque adeo remotis ve-

1. Cor. 12. v. 26.

Atqui Cyril- lus & Mem- non, non pu- trida, sed vi- ua membra erant.

Omnia haec impudentissi- ma sunt me- dacia.

λοπρεπεία μιλούν ἀνάγκαζομένοι. εἰ γὰρ ἢ ἀνάγκη ὁ χωρισμός τῶν σεση- πότων μελῶν, ἀλλ' ὁμως ὁδυνῶν πι- κρὰν τῶ λοιπῶ σώματι κατ' ἄρ' αἰ. εἰ πάρα γὰρ, Φησὶν ὁ μακάριος Παῦ- λος, ἐν μέλος, συμπάρα πάντα τὰ μέ- λη. ἀλλ' ὁμως οὐ παρατητεῖα τοῖς ἰα- τρῶν τῶν ἀρχαίων καὶ ἰητρῶν με- λῶν ἢ τομῆ' ὁ γὰρ ἐχέφρον καὶ θεφός τῶν σωμάτων δεσποτῆς εἰς τὸ τῶν λοιπῶν μελῶν ἀφορῶν ὑγίαν, κα- τὰ φρονεῖ τῆ σεσηπότος, παντὶ τῶ σώ- ματι πλὴν σωτηρίῳ παραματιθό- μδος. τῆτο καὶ ἡμεῖς ἴππ τῆ παρόντος πεποιήκαμεν. ἄρομῶν γὰρ Κύριλλον τὸν Ἀλεξανδρείας ἰππσκοπον, καὶ Μέ- μνονα τὸν Ἐφέσου, μετὰ ἄλλα καὶ τὸν δεῦ ἐκκλησίας ἐργαζομένους ἀνά, καὶ θορύβου καὶ ταραχῆς πλὴν τε πόλιν καὶ πλὴν ἀγίαν συνόδον ἐμπλήσαντας, ναύτας τε Αἰγυπτίους, καὶ ἀρχαίους Ἀ- σιανοῖς, ἑσπουρτοῖς τὸν τυραννίδος χη- σαμῶν, καὶ μήτε τῶν συκληθέντας ἀγινώτα τοῖς καὶ θεοφιλεστάτοις ἰππ- σκόποις ἀναμείνωτας, μήτε τῶν γεμα- μάτων τῶν θεοφιλεστάτων καὶ φιλο- χείτων ἡμῶν βασιλέων ἀναγομέ- νοις, μήτε ταῖς εἰσηγήσει καὶ ἀπαγγε- λίας τῆς μεγαλοπρεπέστατου καὶ ἐνδο- ξοτάτου κόμητος Κανδιδίου πῆ- δέντας, ἀλλὰ πάντα φύρδην συχέ- αντας τὰ τῆς ὑσεθείας σημῶν, ἀδέ- σμως τε καὶ παρανόμως πάντα ἐργα- ζομένοις, καὶ τῆς ἀγίας πεντηκοστῆς πλὴν πανήγυριν ἰππτελέσαι καλύσαντας, τοῖς τε θεοῖς ναοῖς, καὶ τῶν τῶν καλ- λινίκων μὲν τῶν σικκοῖς ἀποκλείσαν- τας ἵνα μηδὲ δι' ἕασαι τοῖς βελομέ- νοις εἴη, τοῖς μακροῦ μὲν πορείαν πε- ποιημένοις, ἐφιμεμένοις ἢ πάσαις ταῖς

ANNO CHRISTI 431.

μα...

ANNO
CHRISTI
431.

τῶν ἀγίων καὶ καλλινίκων μάρτυ-
ρων περὶ τῆς ἀρετῆς ἀρετῆς, οὐχ
ἡκιστα δὲ τὴν τῆς τρισμακαρίου Ἰω-
άννου τῆς θεολόγου καὶ διαφελιστοῦ,
τῆς πολλῶν πρὸς ἡμέτερον δε-
σποτικῶν παρρησίαν κτισμένου. διὸ
ἐδὴ παρερημένοι, Κύριλλον καὶ
Μέμνονα, καθελεῖν ἡγάκασθαι,
καὶ τῆς ὀπισθοπορείας ἀλλοτρίους πε-
ποιήκαμεν. ἐδὴ δὲ συνεργήσαντες
αὐτῶν τῆς αὐθαδείας καὶ τυραννίδος, ἢ
δι' ἀπάτην, ἢ διὰ φόβον, ἀκοινων-
νήτους πεποιήκαμεν, συμμετρησάν-
τες τὴν παιδείαν τῆς πρὸς ἀρε-
σεως μετμελείας. ἡ δὲ αἰδωνοῦ
τῆς πλημμελείας, καὶ τῆς ἀρετικῆς
παύσονται κακοδοξίας, τὴν τε τῶν
ἀγίων πατέρων πίσιν, τῶν ἐν Νικαίᾳ
τῆς Βιθυνίας συνελελυμένων, ἀνακτι-
σονται, καὶ σὺν ἡμῖν καὶ τῶν ἁγίων
τῶν ἀρετικῶν καὶ φιλοχρίστων ἡμῶν
βασιλέων εἰς τὸ συνέδριον συνελελυ-
τες, μὴ ἡσυχίας ἱερῶν προεπούσης
καὶ ζῆλον ἐρβυθήσονται, τῆς τε δε-
σποτικῆς ἀκοινωνησίας ἀπαλλαγῆ-
σονται, καὶ τὴν ἱερατικὴν ἀπολή-
ψονται λειτουργίαν.

Ἐπιστολὴ τῶν αὐτῶν πρὸς τὸν
Κωνσταντινουπόλει
λαόν.

Τῶν ἀρετικῶν, καὶ πρὸς τὴν καὶ
φιλοχρίστων λαῶν τῆς ἐν Κωνσταν-
τινουπόλει ἀγίας τῆς θεοῦ ἐκκλη-
σίας ἡ σωστικῆς.

ΝΟΜΟΣ ὅστις ἀρετικῶν πρὸς
ποιήσας, πολλῶν τῶν ἀρετικῶν
ποιήσας κηδεμονίαν, ἵνα μήτε κλέ-
πης ταῦτα λησθή, μήτε ἀρετικῶν κα-
τεσθῆ, μήτε νόσος λυμῶνται.

nientibus, sanctorumque ac tri-
umphatorum martyrum, maxi-
me vero beatissimi Ioannis theo-
logi ac euangelistæ (quem sum-
mam apud Dominum nostrum fi-
duciam familiaritatemque obti-
nuisse constat) monumenta om-
nia complectendi desiderio fla-
grantibus. Quapropter prædictos
Cyrillum & Memnonem depo-
nere, & episcopali munere exue-
re compulsi sumus: reliquos vero
tyrannidis ac temeritatis illorum
fautores & administratos, siue metu
adaçti, siue fraude quoque alleçti
fuerint, excommunicationi sub-
iicimus, correctionis modum vo-
luntaria illorum pœnitentia defi-
nientes. Nam si eos pœnituerit, &
hæreticam doctrinam deserue-
rint, sanctorumque patrum qui
Nicaeæ Bithyniæ conuenerunt,
fidem receperint, & nostro con-
fessui iuxta religiosissimorum, ac
Christi amantium imperatorum
nostrorum literas sese adiunxe-
rint, eaque modestia, quæ sacer-
dotes decet, quæ disputantur per-
uestigarint; excommunicationis
vinculo absoluentur, & in sacer-
dotalis ministerii locum restitue-
ntur.

Compulsio-
ra vestra
malitia &
vassania,
nulla iusta
ratione vos
urgente.

*Eorumdem ad populum Con-
stantinopolitanum
epistola.*

*Synodus piissimo, fidelissimoque
ac Christi amanti populo san-
ctæ Dei ecclesiæ Constantino-
politanae.*

LEX est sine scripto tradita pa-
storibus, nempe vt sedulam o-
peram nauent, ne gregem aut fu-
res rapiant, aut ferae deuorent,
aut morbi qualescumque lædant.

Quod si illi qui pecudum curam
 sulceperunt, tantam prouiden-
 tiam, tantamque sollicitudinem
 illis impendunt, vt beatus Iacob
 ad Laban clamet: *Diei estu vreb-
 ar, & noctis gelu, fugiebatque som-
 nus ab oculis meis; captum a bestia
 tibi non attuli*: quantam ratione
 prædicit Saluatoris nostri gregi-
 bus curam impendere par erit,
 qui greges diuinis characteribus
 insigniti sunt, in Christum qui-
 dem baptizati, & Christum indu-
 ti, & Dominici vultus lumine si-
 gnati? Quamobrem, ne vanis ru-
 moribus seducti, mœrore tabesca-
 tis, turbarumve fluctibus exagi-
 temini; operæ precium duximus,
 his nostris literis animas vestras
 præmunire. Nos enim, vniuerso-
 rum curatore Deo mentes reli-
 giosissimorum, Christi que aman-
 tium imperatorum nostrorum ad
 hoc instigante, Ephesum adueni-
 mus, ac ciuitatem quidem omni-
 rumultuationis genere plenam,
 vniuersam vero Synodum non
 mediocriter turbis agitatum, fan-
 ctam autem ecclesiam velut mare
 sæua quadam tempestate iacta-
 tam reperimus, Cyrillo Alexan-
 driæ antea episcopo, & Memno-
 ne Ephesino, instar procellæ te-
 tram hanc tempestatem concitan-
 tibus. Ambo enim metuentes; Æ-
 gyptius quidem, ne in hæreticæ
 doctrinæ ipsius capita, cum Apol-
 linarii impietate conuenientia,
 inquireremus, ipsumque hæreseos
 condemnaremus; alter vero præ-
 ter alia ignauæ suæ administratio-
 nis, quæ tota ciuitate rumor iacta-
 uerat; inter se conspirantes, & v-
 nam tyrannicam mentem præ se
 ferentes; & ille quidem quinquæ-

Gen. 31. v. 39.

Gal. 3. v. 27.

Psal. 4.

Aut nulla per id tempus erant turbe, aut ea solū, quas Nestoriani concitauerant.

εἰς τὸ ἄλλοζων προσβάτων ἢ κηδε-
 μονίαν πεπεσμένοι, ποσὺν αὐ-
 τῶν ποιούται προσμήθειαν, ὡς βοᾷ
 Ὁ μακάριον Ιακώβ πρὸς τὸν Λά-
 βαν ἡμῶν συγκατόμιτος τῶ καὶ μα-
 υ τῆς ἡμέρας, καὶ τῶ παγετῶ τῆς νυ-
 κτὸς, καὶ ἀφίστατο ὁ ὕπνος ἀπὸ τῶ οφ-
 θαλμῶν μου, καὶ ἐπιδάωτον ἐκ οὐ-
 λῶν σου ὅσῳ χεῖρ ποιήσασθ προσ-
 νοῖου τῆς λογικῶν τῶ σωτήρος ἡμῶν
 προσβάτων, ἀ τῶν θεῶν ἐδείκται
 χαρακτῆρας, βαπτισθέντα μὲν εἰς Χρι-
 στὸν, ἐνδυσάμεθα ἢ Χεῖρον, καὶ σημά-
 ζοντα τῶ φωτὶ ἔ προσώπου κυρίου;
 τοῦτου χάριν ἀναγκάσθον ὡς ἐπὶ τῶν τῶ
 ὑμετέρας διὰ ζαμμιάτων προσθε-
 ραπύσαι ψυχῆς· ἵνα μὴ τῶν μα-
 τῆρας φήμας ἰσαχθέντες ἀθυμή-
 σῃτε, καὶ ταραχῶν τῶν διανοίας εἰς-
 δεξήσθε. ἀφικόμεθα γὰρ εἰς τὴν Ἐφε-
 σίῶν πόλιν, ἢ κηδεμόνος τῶ ὄλων ἐπὶ
 τῆς ὁσσεβάτων καὶ φιλοχρίτων βα-
 σιλείων ἡμῶν τῶν διανοίῶν εἰς τῶ
 κινήσαντος καὶ ἄρομιον τῶν τε πόλιν
 θορύβου παντὸς πεπληροσμένῳ, καὶ
 τῶν ἄπασαν σὺν ὁδὸν οὐ μετελῶς
 ταραχοσμένῳ, καὶ κλύδωνα θαλάτ-
 τῳ τῶν ἀγίαν ἐκκλησίαν μιμουμέ-
 νῳ, Κυρίλλου τῶ πρὶν Ἀλεξάν-
 δρείας ἐπισκόπου, καὶ Μέμνονος ἔ-
 Εφείων, δύνῳ καταγίδων τῶ χαλε-
 πὸν τῶν ἐγάρων τῶν χιμῶνα. δει-
 σαντες γὰρ, ὁ μὲν Αἰγύπτιος, ἵνα μὴ τῶ
 κεφάλαια τῶν αἰρετικῶν αὐτῶ κακο-
 δοξίας, τῶ τῆ Ἀπολινάριου δυνα-
 βεία συμβαίοντα, ἐρθνήσαντες αἰρε-
 τικὸν αὐτῶν κατακρίνωμεν· ὁ δὲ τῶ
 ἄλλης αὐτῶ ραθυμίας τῶ καὶ τῶ πό-
 λιν θρυλλούμενα· συμφρονήσαν-
 τες, καὶ μίαν προσηνῶ ἀναδεδάμενοι γνώμην· καὶ ὁ μὲν πενήκοντα
 Αἰγύ-

ANNO CHRISTI 431.

ANNO
CHRISTI
431.

Αἰγυπτίους Ἐπισκόπους, ὁ δὲ Ἀσιανοὺς
 πλείους ἢ τετρακόντα σωμαζαζάν, καὶ
 ἄλλοις Ἰναῖς, ὅτι μὲν ἀπάτη, ὅτι δὲ
 φόβῳ προσλαβόμενοι, ἐκ ἡβου-
 λήθησαν μὲν ἀγαμεῖναι τὸ κοινὸν τῶν
 πανταγῶθεν ἀφικνουμένων ἀγωνι-
 πων Ἐπισκόπων συνέδριον κατὰ φρο-
 νήσαντες, ὅτι ἔκκλησιαστικῶν θεσμῶν,
 καὶ πάντα ἀπόπως καὶ παρανόμως δια-
 παρξάμενοι, ὡς ἔξ ἀεροπόλεως
 μὲν δυναθεῖν ἅπανσι παρακελεύον-
 ται, ναύτας δὲ καὶ κληρικούς Αἰγυ-
 πτίους, καὶ ἀρχαίους Ἀσιανοὺς εἰς τὰς
 τῶν Ἐπισκόπων οἰκίας ἄποστέλλοντες,
 καὶ τὰ ἀνήκεστα ἀπέφλυῶντες, καὶ φό-
 βον τοῖς σαθετέροις Ἐπικρεμῶντες,
 καὶ τὰς οἰκίας ἐξώθεν Ἐπιγρᾶφοντες,
 ὡς Ἐπισήμοις ἐπὶ τῶν πολιορκηθῆ-
 ναι ὀφείλοντας, ἠθάλαζον σιωπῆ-
 δαι τοῖς ἑαυτῶν ὀδρανόμως γε-
 γνημένοις. πάντα κατὰ λαβόντες, καὶ
 πείρα τῶν τυραννικῶν αὐτῶν ἀτα-
 ξίᾳ μεμαθηκότες, ἀποπονῆσαι μέ-
 δα, ὅτι εἰς ποσὸν κακίας ἐληθα-
 κότας ἐν τῇ θεῷ καὶ μεγάλῃ ἱεροσυνῇ
 κατὰ λιπεῖν. διὸ τούτοις μὲν, ὡς τῶν
 κακῶν ἡγεμόνας, κατελεῖν ἠθάλα-
 δημῶν, καὶ τῆς Ἐπισκοπῆς ἄλλοτελοῖς
 πεποιθήκαμεν, ὅτι δὲ τούτοις σιωπε-
 ρήσαντας τῶν ἀκοινωνησίας ἑα-
 βάλοντες δεσμεῖν. ἐκ ἀπαρρηθόντες
 τῶν μεταίωσαν, ἀλλὰ τῶν τῆς Φιλαν-
 θεοπίας αὐτοῖς ἑαυτοῖς ἕξαντες ἑυ-
 ραν. ἡ δὲ ἑδέλωσαν ὡς τὰ ἕστα
 ἀναθεματίσαι μὲν τὰ ἑαυτῶν Κυρίλλου
 ἄποστέλλοντα κατὰ ἄλλα, τὰ δὲ ἄποσο-
 λιτικῆς καὶ διαγγελικῆς διδασκαλίας
 ἄλλοτελα, εἰς ὃ τὸ πᾶν τῶν ἁγίων πατέ-
 ρων ἐπανελεῖν, τῶν ἐν Νικαίᾳ τῶν Βι-
 θυνίας συνελεθόντων, καὶ κατὰ τὸ γράμμα τῶν ἑσπεράτων καὶ φιλολογίων
 Concil. Tom. 5.

ginta episcopos Ægyptios; alter
 vero plusquam triginta Asiaticos,
 & aliquos alios, hos quidem astu
 circumuentos, illos vero metu in-
 ductos, congregans, noluerunt
 quidem commune sanctissimo-
 rum episcoporum vndecumque
 aduentantium expectare Conci-
 lium; contemptis autem ecclesia-
 sticis legibus, omniaque absurde
 & scelerate gerentes, tamquam
 ex arce omnes ad impietatem ad-
 hortabantur: nautas vero, cleri-
 cosque Ægyptios, & agrestes A-
 sianos ad episcoporum domos
 mittentes, extremaque intermi-
 nantes, ac infirmiores perterrefa-
 cientes, & domos forinsecus in-
 scribentes, quo nimirum oppu-
 gnandi conspicui essent, iniquis
 ipsorum actis assentiri compelle-
 bant. Hæc autem cum animadu-
 uertissemus, experientiaq; tyran-
 nidem illorum comperissemus,
 indignum iudicauimus, si eos qui
 in tantum progressi sunt impro-
 bitatis, in diuina & magna sacer-
 dotali functione relinqueremus.
 Quare hos quidem tamquam ma-
 lorum auctores deponere coacti
 fuimus, & ab episcopatu omnino
 amouimus; ceteros autem, qui
 horum adiutores & administri
 fuerunt, excommunicationis vin-
 culo subiecimus, pœnitentiam
 non denegantes; quin potius cle-
 mentia ostium subapertum eis
 reliquimus. Nam si capita a Cy-
 rillo emissa, quæ ab apostolica
 & euangelica doctrina aliena
 sunt, quamprimum anathema-
 tizare voluerint, & ad sanctorum
 patrum, qui in Nicæa Bithyniæ
 conuenerunt, fidem redire, &
 iuxta pientissimorum ac Christi
 Eccc

*Omnia hæc
 vana, com-
 mentitia, &
 calumniosa
 esse patet ex
 actis Concilii.*

*Quam im-
 pudenter isti
 mentiuntur!*

*Sed hæc om-
 nia occulte,
 inique, & re-
 merarie.*

* ἑσπεράτων

* διοικήσεως

amantium imperatorum nostro-
rum literas, ea quæ propofita funt,
fine tumultu ac exacte nobiscum
difquirere, piūque dogma con-
firmare; mox illos, veluti propria
membra, fufcipiemus, fedesque
facerdotales ipfis reftituemus.

ἡμῶν βασιλέων, ἀδορύτως καὶ ἀκρι-
βῶς τὰ τε περὶ κείμην συνήτησαι, καὶ
τὸ δισεβὲς δόγμα κυρῶσαι, ὡς ἠρω-
ποῦν αὐτοῦ ὡς οἰκτιρὰ μέλη δεξιόμην,
καὶ ἑὸν ἱερατικοῖς αὐτοῖς ἀποδοῦναι
μὲν θεοῖς.

ANNO
CHRISTI
436.

*Eorumdem ad reginas
relatio.*

Ἀναφορὰ τῶν αὐτῶν πρὸς τὰς
Βασιλίδας.

*Imo vestro
in Cyrillum
furore & o-
dio vos ex-
cacante &
instigante.*

CONTRARIA iis quæ spera-
bamus, vestræ pietati signifi-
care compulsi sumus, tyrannica
Cyrilli Alexandrini, & Memno-
nis Ephesini petulantia ad eam ne-
cessitatem nos perurgente. Nam
cum propter ecclesiasticarū san-
ctionum ordinem, piaque Christi
amantium imperatorum nostro-
rum decreta, religiosissimorum e-
piscoporum aduentantium præ-
sentiam eos opperiri, communi-
terque quæ sanctæ fidei sunt, expendere,
& ortas controuersias simul
examinare, atque apostolicum do-
gma exacte discussum confirma-
re oporteret; nobis se nostrum ad-
uentum prætolari cum scripsis-
sent, didicissentque tridui itinere
nos abesse; tyrannico inter se con-
fessu constituto, res flagitiosas, il-
legitimas, omni; absurditate ple-
nas ausi sunt: cum tamen magnifi-
centissimus comes Candidianus,
ordinis seruandi causa a religio-
sissimis Christi que amantibus im-
peratoribus nostris missus, & ver-
bo & scripto illis denuntiasset,
vt piissimorum episcoporum qui
conuocati fuerant, aduentum ex-
pectarent, neque quidquam circa
piam fidem innouarent, sed illis
quæ a piæ mentis imperatori-
bus nostris decreta essent, insiste-
Φιλεσάτοις Ἰπποκρίτοις, καὶ μηδὲν νεωτεροῦσαι πρὸς τὴν
ἀλλὰ σοιγῆσαι τοῖς δεσποθεῖσι πρὸς τὴν τὰ θεῖα φρονουῶτων βασιλέων

*Omnia ma-
nifeste falsa
sunt.*

ΕΤΕΡΑ γωεῖζειν τῇ ὑμετέρᾳ
περὶ ὁδοκλήσαντες δισεβεία, τὰ
ἐναντία δηλώσαι ἡμῶν ἀδελφῶν, τῆς
τυραννικῆς ἀταξίας Κυρῆλλου τοῦ Α-
λεξανδρέως, καὶ Μένωνος τοῦ Εφε-
σοῦ, τῆς ποίησαι βιαζομένης, δεῖ
τὴν διὰ τε πλὴν τῶν ἐκκλησιαστικῶν θε-
σιμῶν ἀκολουθῆσαι, καὶ διὰ τὰ δισεβῆ
τῶν φιλοχρίτων ἡμῶν βασιλέων δε-
σπόμενα, ἀναμείναι μὲν τῶν ἀφι-
κνουμένων θεοφιλεσάτων Ἰπποκρί-
των πλὴν ἄλλοις, κοινῇ * διαπέ-
ψασαι τὰ πρὸς τῆς δισεβείας πίστεως,
καὶ τὰ περὶ κείμην συνήτησαι σω-
ιδεῖν, καὶ ἀκριβῶς τὸ δόξολογικὸν ἐρω-
νήσαντας βεβαίως δόγμα· χερά-
σαντες ἡμῖν, ὡς πλὴν ἡμετέραν ἀνα-
μύνοι παροῦσαν, καὶ μαδόντες
ὡς ἀπὸ τελῶν μονῶν τυραννίδων,
καθ' ἑαυτοῦ τυραννικὸν συνέδριον
συγκροτήσαντες, ἀδελφία καὶ ἄρμονο-
μα καὶ πάσης ἀποπίας γέμοντα ἐπόλ-
μησαν πρὸς ἡμᾶς· καὶ τὰ τὰ με-
γαλοπρεπέστατου κόμητος Κωνσταν-
τινοῦ, τοῦ ἀταξίας χεῖρον ὑπὸ τῶν δι-
σεβείων καὶ φιλοχρίτων ἡμῶν βα-
σιλέων δόξολογίας, καὶ ἀγράφοις
αὐτοῖς καὶ ἐγράφοις ἀρεγυνοῦται θεο-
πος ἀναμείναι ἑὸν συνηθῆναι θεο-
φιλεσάτοις Ἰπποκρίτοις, καὶ μηδὲν νεωτεροῦσαι πρὸς τὴν τὰ θεῖα φρονουῶτων βασιλέων

* τῶν, ἢ
αὐτῶν

ANNO
CHRISTI
431.

ἡμεῖς. ἀλλ' ὁμως καὶ τῆ βασιλικῆ
γραμματος ἐπακούσαντες, καὶ τῶ συμ-
βουλιῶν τῆ μεγαλοπρεπέστατου κό-
μητος Κωνσταντίνου, σμικρὸν τ' ὄψα-
ξίας φρονίσαντες, ὡς ἀσπίδων ἐρ-
ρήξαν, καὶ ἰσὺν δ' ἐράχνης, καὶ τ' ἀποφθί-
πτω, ὑφ' αἰνοῦσιν· ἀλλ' ὁ μέλλων τῶν
ῶν ἀπάν φαγεῖν, σωτείας οὐ-
λεον ὄρε, καὶ ἐν αὐτῷ βασιλικός. διὸ
παρὰ λέως βοάμεν· ὁ ἰσὺς αὐτῶν ἐκ
ἔσαι εἰς ἡμάπον, ἐδὲ μὴ περιβάλλον-
ται δὲ τ' ἔργων τ' χρεῶν αὐτῶν. τού-
του χάριν τὰς πολλὰς ἀποπίας αὐτῶν
στασιμῶν τὰς τε γὰρ ἐκκλησίας καὶ
τὰ ἅγια μὲν πύρα ἀπέκλυσαν, τ' τε ἀ-
γίας πεντηκοστῆς τ' πανήγυριν ὀπιτε-
λέσαι ἐκ ἑαυτῶν· ὁ παρὸς τοῖς τῶν τ'
πυρηνικῆς αὐτῶν ἀταξίας ὑποπρέ-
τας εἰς τὰς τ' ὀπισκοπῶν οἰκίας δπο-
σέλλοντες, καὶ τὰ ἀνήκεστα ἀπέκλιντες,
ὑπογράψαι τῶν ὑπὸ αὐτῶν ὀφθαλ-
μῶς πολυμηθεῖσιν ἰωάννα· οὐ χάριν
τῶν παρὸς ἡμεῖς Κύριλλον καὶ Μέ-
μνονα κατέκλυον, καὶ τ' ὀπισκοπῆς
ἀλλοτρίοις πεποιθήκαμεν· τῶν ὃ σωερ-
γήσαντας αὐτῶν τῆ ἀπεξία, καὶ εἴτε
κολακεία, εἴτε φόβῳ ὑποσυρέντας,
ἀκοινωνήτοις πεποιθήκαμεν, ἕως αὐ εἰς
ἀμείψιν τ' οἰκείων ἐλθόντες τραυμα-
των, καὶ μετὰ μεληθῶσι γησιῶς, καὶ τὰ
ἀρεπκὰ Κυρίλλου καὶ Φάλαμα, τὰ τῆ
Ἀπολιναιεῖς, καὶ Ἀρείου, καὶ Εὐνομίου
δυσσεβεία συμβαίνοντα, διάδικμαί-
σαντες, τὴν τῶν ἀγίων πατέρων τ' ἐν
Νικαίᾳ συναθροισθέντων ἀνακλή-
σονται πίσιν, καὶ κατὰ τὰ δόσεβῆ τῶν φι-
λοχρίτων ἡμεῖς βασιλέων δεασίμα-
τα ἡσύχως καὶ δίχα θορύβου ἑνὸς εἰς τὸ
σωέδριον σωελθόντες, ἀκριβῶς τὰ τε ζῆτοῦμενα, σωιδεῖν ἐδελήσωσι, καὶ
τῆς διαφελικῆς πίσεως τὸ εἰλικρινὲς ἀδδλως φυλάξωσι.

Concil. Tom. 5.

rent. Verum tum literis imperia-
libus, tum etiam magnificentissi-
mi comitis Candidiani consiliis
auditis, ordinem & decorum par-
uipendentes, aspidum ova frege-
runt, & telam, sicuti propheta lo-
quitur, araneæ texunt. Sed qui de
ouis eorum comedere voluerit,
conterens inueniet putridum, &
in ipso regulus. Proinde confiden-
ter clamamus: Tela eorum nō erit
in vestimentum, neque operien-
tur e manuum suarum operibus.
Cum ergo illorum temeritates &
ineptias multas aduertissemus,
(nam & sanctas ecclesias, & mar-
tyrum ædes occluserūt; & ne san-
ctæ Pentecostes solennitatem ce-
lebraremus, impedimento fue-
runt; & tyrannicæ præterea inso-
lentiæ suæ ministros ad episcopo-
rum domos mittentes, ac extre-
ma quæque minantes, iniquis suis
studiis conatibusque illos subscri-
bere compulerunt) prædictos Cy-
rillum & Memnonem deposui-
mus, & ab episcopali munere a-
mouimus: reliquos autem inso-
lentiæ illorum socios, vel metu,
vel adulatione adactos, excommu-
nicationi subdidimus, donec vul-
nera sua sentientes, ex animo re-
suscipiant, & hæretica Cyrilli capi-
ta, Apollinarij, & Arii, & Euno-
mii impietati cōsentanea, anathe-
matizent, & sanctorum patrum
Nicænorū fidem recipiant, & iux-
ta pia Christi amantium impera-
torum nostrorū edicta, quiete &
absq; omni tumultuatione in Cō-
cilium conueniant, propositasq;
quæstiones accurate simul dispi-
cere velint, & euāgelicæ fidei sin-
ceritatem sine fuce custodiant.

Isa. 59. v. 5.
Omnia hac
in illorū capi-
ta conuenien-
tissime retor-
queri possūt,
ut postea
fraude com-
perta, re ipsa
retorta sunt.

Eandem cā-
tilenam im-
pudenter u-
bique canūt,
eademque
mendacia
semper in-
geminant.

Eccc ij